

Nr 91.

Av herr **Törnkvist** i Karlskrona, om förhöjd pension åt föreståndaren för Svea livgardes sadelmakeriverkstad Frans Oskar Johansson.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 124 vid 1924 års riksdag, beviljades pension åt föreståndaren för Svea livgardes sadelmakeriverkstad, Frans Oskar Johansson, med ett årligt belopp av 700 kronor. Med den långa tjänstetid Johansson har, skulle han, om pensionen satts till belopp motsvarande dem, som i dylika fall av riksdagen tidigare beviljats, hava erhållit ett årligt belopp av 1,000 kronor.

Det i propositionen framförda förslaget om det lägre pensionsbeloppet synes grunda sig på utlåtande från arméförvaltningens intendentsdepartement, i vilket anföres, att, då Johanssons arbetsförmåga endast vore nedsatt med en tredjedel, han syntes kunna genom eget arbete avsevärt bidra till sitt uppehälle. I anslutning till denna sin uppfattning har ämbetsverket ifråga föreslagit den lägre pensionssumman, 700 kronor.

Statskontoret har i ärendet anfört, att med hänsyn till Johanssons väl vitsordade arbete under långvarig statsanställning goda skäl syntes föreligga att bereda honom någon pension av statsmedel, när han inom kort på grund av ålder och sjuklighet nödgades lämna sin anställning. Då det syntes vara att antaga, att vid den framskridna ålder Johansson uppnått endast kort tid återstode, tills arbetsförmågan vore i det närmaste uttömd, torde den omständigheten, att arbetsförmågan ännu icke befunnits nedsatt med mer än en tredjedel, knappast kunna lämna stöd för reducering av pensionsbelopp, som eljest i och för sig skulle kunna finnas skäligt. Berörda omständighet syntes nämligen icke böra tillmätas någon särskild betydelse vid det förhållande, att Johansson i allt fall ansetts icke lämpligen kunna under någon längre tid bibehållas vid sin anställning.

Den uppfattning statskontoret framfört måste anses riktig. Johansson har uppnått en ålder av 66 år, och är det därför obestridligt, att hans arbetsförmåga med varje år, på grund av ålder och sjukdom i avsevärd grad nedsättes.

Pensionen utgår först efter Johanssons avgång från anställningen, var-efter det saknas förutsättningar för honom att erhålla annan anställning, varigenom han skulle i avsevärd mån kunna bidra till sitt uppehälle. Då det befinnes mindre ändamålsenligt att bibehålla Johansson i den tjänst han under så många år innehaft, torde det ej kunna förutsättas att någon enskild arbetsgivare skulle bereda honom anställning. Det skäl, som legat

till grund vid avgivande av förslag om det lägre pensionsbeloppet, synes mig därför mindre bärande.

Den av statskontoret anförda uppfattningen och de synpunkter, som här dessutom anförts, måste anses utgöra stöd för, att Johansson beviljas pension med belopp motsvarande de, som av riksdagen beviljats andra föreståndare vid arméns intendenturverkstäder med motsvarande anställningstid.

I anslutning till vad sålunda anförts, får jag härmed föreslå,

att den av 1924 års riksdag beviljade pensionen till föreståndaren för Svea livgardes sadelmakeriverkstad Frans Oskar Johansson, 700 kronor, måtte höjas till 1,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1925.

Algot Törnkvist.